

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет економіки і менеджменту

Кафедра фінансів

КУРСОВА РОБОТА

з фінансового менеджменту
на тему Динамічний аналіз фінансового стану підприємства
(на прикладі ТОВ «Бєєве» Липоводолинського р-н)

Студентки 1 курсу ФіК 1501-1м групи
напряму підготовки бакалавр
спеціальності фінанси та кредит
Прохненко К. С.
Керівник Геєнко М. М.

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Суми 2015

Зміст

Вступ	4
Розділ 1. Теоретико-методичні засади динамічного аналізу фінансового становища підприємства.....	6
Розділ 2. Організація системи фінансового менеджменту на підприємстві ТОВ «Бееве»	
2.1 Організація фінансової роботи на підприємстві ТОВ «Бееве».....	14
2.2 Динамічний аналіз ділової активності підприємства ТОВ «Бееве».....	16
2.3 Динамічний аналіз платоспроможності підприємства ТОВ «Бееве».....	19
2.4 Динамічний аналіз фінансової стійкості підприємства ТОВ «Бееве».....	22
2.5 Динамічний аналіз балансу підприємства ТОВ «Бееве».....	26
2.6 Динамічний аналіз прибутковості підприємства ТОВ «Бееве».....	29
2.7 Динамічний аналіз ймовірності банкрутства за п'яти факторною моделлю банкрутства Е. Альтмана	32
Розділ 3. Шляхи удосконалення фінансової роботи з аналізу фінансового стану підприємства.....	36
Висновок.....	50
Список використаної літератури.....	52
Додатки	

Вступ

Актуальність теми: Оцінка фінансового стану підприємства, її необхідність і значення за умов переходу економіки України до ринкових відносин, суттєвого розширення прав підприємств у галузі фінансово-економічної діяльності значно зростає роль своєчасного та якісного аналізу фінансового стану підприємств, оцінки їхньої ліквідності, платоспроможності і фінансової стійкості та пошуку шляхів підвищення і зміцнення фінансової стабільності.

Особливого значення набуває своєчасна та об'єктивна оцінка фінансового стану підприємств за виникнення різноманітних форм власності, оскільки жодний власник не повинен нехтувати потенційними можливостями збільшення прибутку (доходу) фірми, які можна виявити тільки на підставі своєчасного й об'єктивного аналізу фінансового стану підприємств.

Систематичний аналіз фінансового стану підприємства, його платоспроможності, ліквідності та фінансової стійкості необхідний ще й тому, що дохідність будь-якого підприємства, розмір його прибутку багато в чому залежить від його платоспроможності. Ураховують фінансовий стан підприємства і банки, розглядаючи режим його кредитування та диференціацію відсоткових ставок.

Постановка проблеми. У сучасних нестабільних і трудно передбачуваних умовах ринкової економіки об'єктивний фінансово-економічний стан суб'єкта господарювання є важливою характеристикою не тільки для управлінського апарату, а й для багатьох контрагентів, включаючи різні фінансові інституції ринків капіталів та інвестицій. Зазвичай отримання кваліфікованої оцінки фінансового стану і фінансової стійкості здійснюється на основі загальних й узвичаєних підходів агрегування аналітичних розрахунків у процесі проведення предметного аналізу

Незважаючи на достатньо очевидні й суттєві впливи факторів зовнішнього середовища на ефективність функціонування сучасного суб'єкта

економіки і, відповідно, на його фінансовий стан й фінансову стійкість, ці характеристики визначаються за традиційними методиками, які переважно ґрунтуються на фінансових показниках самого підприємства. Використання неформалізованих (експертних) індикаторів лише додатково вносить проблемні аспекти при застосуванні адаптованих методик аналізу фінансового стану.

Мета: курсової роботи полягає у висвітленні методики аналізу фінансових результатів діяльності підприємства, подальшого вивчення недоліків, впливу негативних чинників, вивчення можливостей вдосконалення аналізу і розробки практично значимих пропозицій щодо його покращення.

Завдання курсової роботи: До основних задач дослідження відносять:

- Організація фінансової роботи на підприємстві ТОВ «Бееве»
- Динамічний аналіз ділової активності підприємства ТОВ «Бееве»
- Динамічний аналіз платоспроможності підприємства ТОВ «Бееве»
- Динамічний аналіз фінансової стійкості підприємства ТОВ «Бееве»
- Динамічний аналіз балансу підприємства ТОВ «Бееве»
- Динамічний аналіз прибутковості підприємства ТОВ «Бееве»
- Динамічний аналіз ймовірності банкрутства за п'яти факторною

Об'єктом дослідження є: товариство з обмеженою відповідальністю «Бееве», що розташоване за адресою с. Бееве, Липоводолинський р-н, Сумська обл. Спеціалізується на вирощуванні зернових та зернобобових культурах, а також займається розведенням ВРХ та свиней.

Джерела даних для аналізу: У роботі використані фінансові документи підприємства, а саме річні фінансові звіти; наукові статті; періодична література; а також матеріали що відображають теоретичні аспекти комплексної оцінки фінансового стану підприємства.

Розділ 1. Теоретико-методичні засади динамічного аналізу фінансового становища підприємства

За умов переходу економіки України до ринкових відносин, суттєвого розширення прав підприємств у галузі фінансово-економічної діяльності значно зростає роль своєчасного та якісного аналізу фінансового стану підприємств, оцінки їхньої ліквідності, платоспроможності і фінансової стійкості та пошуку шляхів підвищення і зміцнення фінансової стабільності.

Особливого значення набуває своєчасна та об'єктивна оцінка фінансового стану підприємств за виникнення різноманітних форм власності, оскільки жодний власник не повинен нехтувати потенційними можливостями збільшення прибутку (доходу) фірми, які можна виявити тільки на підставі своєчасного й об'єктивного аналізу фінансового стану підприємств [10].

Фінансовий стан підприємства - це комплексне поняття, яке є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, визначається сукупністю виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів [21].

Фінансовий стан підприємства залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансово-господарської діяльності. Тому на нього впливають усі ці види діяльності підприємства. Передовсім на фінансовому стані підприємства позитивно позначаються безперебійний випуск і реалізація високоякісної продукції.

Як правило, що вищі показники обсягу виробництва і реалізації продукції, робіт, послуг і нижча їх собівартість, то вища прибутковість підприємства, що позитивно впливає на його фінансовий стан

Неритмічність виробничих процесів, погіршення якості продукції, труднощі з її реалізацією призводять до зменшення надходження коштів на рахунки підприємства, в результаті чого погіршується його платоспроможність.

Існує і зворотний зв'язок, оскільки брак коштів може призвести до перебоїв

у забезпеченні матеріальними ресурсами, а отже у виробничому процесі.

Фінансова діяльність підприємства має бути спрямована на забезпечення систематичного надходження й ефективного використання фінансових ресурсів, дотримання розрахункової і кредитної дисципліни, досягнення раціонального співвідношення власних і залучених коштів, фінансової стійкості з метою ефективного функціонування підприємства [11].

Саме цим зумовлюється необхідність і практична значущість систематичної оцінки фінансового стану підприємства, якій належить суттєва роль у забезпеченні його стабільного фінансового стану.

Отже, фінансовий стан - це одна з найважливіших характеристик діяльності кожного підприємства.

Метою оцінки фінансового стану підприємства є пошук резервів підвищення рентабельності виробництва і зміцнення комерційного розрахунку як основи стабільної роботи підприємства і виконання ним зобов'язань перед бюджетом, банком та іншими установами [8] .

Фінансовий стан підприємства треба систематично й усебічно оцінювати з використанням різних методів, прийомів та методик аналізу. Це уможливить критичну оцінку фінансових результатів діяльності підприємства як у статичі за певний період, так і в динаміці - за ряд періодів, дасть змогу визначити "больові точки" у фінансовій діяльності та способи ефективнішого використання фінансових ресурсів, їх раціонального розміщення.

Неефективність використання фінансових ресурсів призводить до низької платоспроможності підприємства і, як наслідок, до можливих перебоїв у постачанні, виробництві та реалізації продукції; до невиконання плану прибутку, зниження рентабельності підприємства, до загрози економічних санкцій.

Основними завданнями аналізу фінансового стану є:

- дослідження рентабельності та фінансової стійкості підприємства;
- дослідження ефективності використання майна (капіталу) підприємства, забезпечення підприємства власними оборотними коштами;
- об'єктивна оцінка динаміки та стану ліквідності, платоспроможності та

фінансової стійкості підприємства;

- оцінка становища суб'єкта господарювання на фінансовому ринку та кількісна оцінка його конкурентоспроможності;
- аналіз ділової активності підприємства та його становища на ринку цінних паперів;
- визначення ефективності використання фінансових ресурсів [5].

Аналіз фінансового стану підприємства є необхідним етапом для розробки планів і прогнозів фінансового оздоровлення підприємств.

Кредитори та інвестори аналізують фінансовий стан підприємств, щоб мінімізувати свої ризики за позиками та внесками, а також для необхідного диференціювання відсоткових ставок.

У результаті фінансового аналізу менеджер одержує певну кількість основних, найбільш інформативних параметрів, які дають об'єктивну та точну картину фінансового стану підприємства.

При цьому в ході аналізу менеджер може ставити перед собою різні цілі: аналіз поточного фінансового стану або оцінку фінансової перспективи підприємства .

Аналіз фінансового стану - це частина загального аналізу господарської діяльності підприємства, який складається з двох взаємозв'язаних розділів: фінансового та управлінського аналізу [9].

Розподіл аналізу на фінансовий та управлінський зумовлений розподілом системи бухгалтерського обліку, яка склалася на практиці, на фінансовий та управлінський облік. Обидва види аналізу взаємозв'язані, мають спільну інформаційну базу [4].

Особливостями зовнішнього фінансового аналізу є:

- орієнтація аналізу на публічну, зовнішню звітність підприємства;
- множинність об'єктів-користувачів;
- різноманітність цілей і інтересів суб'єктів аналізу;
- максимальна відкритість результатів аналізу для користувачів

Основним змістом зовнішнього фінансового аналізу, який здійснюється

партнерами підприємства, контролюючими органами на основі даних публічної фінансової звітності, є:

- аналіз абсолютних показників прибутку;
- аналіз показників рентабельності;
- аналіз фінансового стану, фінансової стійкості, стабільності підприємства, його платоспроможності та ліквідності балансу;
- аналіз ефективності використання залученого капіталу;
- економічна діагностика фінансового стану підприємства [6].

На відміну від внутрішнього, відповідні складові зовнішнього аналізу більш формалізовані та менш деталізовані. Різниця у змісті зовнішнього і внутрішнього аналізу пов'язана з різницею інформаційного забезпечення і завдань, що їх вирішують обидва ці види аналізу.

Основним змістом внутрішнього (традиційного) аналізу фінансового стану підприємства є:

- аналіз майна (капіталу) підприємства;
- аналіз фінансової стійкості та стабільності підприємства;
- оцінка ділової активності підприємства;
- аналіз динаміки прибутку та рентабельності підприємства і факторів, що на них впливають;
- аналіз кредитоспроможності підприємства;
- оцінка використання майна та вкладеного капіталу;
- аналіз власних фінансових ресурсів;
- аналіз ліквідності та платоспроможності підприємства;
- аналіз самоокупності підприємства.

Цей аналіз здійснюється аналітиками підприємства і ґрунтується на широкій інформаційній базі, включаючи й оперативні дані [14].

Фінансовий стан підприємства - це здатність підприємства фінансувати свою діяльність. Він характеризується забезпеченістю фінансовими ресурсами, необхідними для нормального функціонування підприємства, потребою в їх розміщенні і ефективністю використання, фінансовими взаємовідносинами з

іншими юридичними особами, платоспроможністю і фінансовою стійкістю.

Фінансовий стан може бути стійким, нестійким і кризовим. Здатність підприємства своєчасно проводити платежі, фінансувати свою діяльність на розширеній основі свідчить про його хороший фінансовий стан.

Головна мета аналізу - своєчасно виявляти і попереджувати недоліки у фінансовій діяльності і знаходити резерви покращання фінансового стану підприємства і його платоспроможності.

При цьому необхідно вирішувати наступні задачі

На основі вивчення причин взаємозв'язку між різними показниками виробничої, фінансової і комерційної діяльності дати оцінку виконання плану по надходженню фінансових ресурсів і їх використанню з позиції покращання фінансового стану підприємства.[1]

Прогнозування можливих фінансових результатів, економічної рентабельності, виходячи із реальних умов господарської діяльності і наявності власних і залучених ресурсів, розробка моделей фінансового стану при різних варіантах використання ресурсів.

Аналізом фінансового стану займаються не лише керівники і відповідні служби підприємства, а і його засновники, інвестори з метою вивчення ефективності використання ресурсів, банки для оцінки умов кредитування і визначення ступеню ризику, постачальники для своєчасного отримання платежів, податкові інспекції для виконання плану надходжень коштів до бюджету, тощо. У відповідності з цим аналіз поділяється на внутрішній і зовнішній.

Внутрішній аналіз проводиться службами підприємства і його результати використовуються для планування, контролю і прогнозування фінансового стану підприємства. Його мета - встановити планомірне надходження грошових коштів і розмістити власні і залучені кошти таким чином, щоб забезпечити нормальне функціонування підприємства, отримання максимального прибутку і виключення банкрутства.

Зовнішній аналіз здійснюється інвесторами, постачальниками

матеріальних ресурсів, контролюючими органами на основі публікуємої звітності. Його мета - встановити можливість вигідно вкласти кошти, щоб забезпечити максимум прибутку і виключити ризик втрати [12].

Джерелами інформації для проведення аналізу є

- баланс підприємства за попередній рік та за звітний період, (форма №1);
- звіт про фінансові результати та їх використання за звітний період та попередній рік (форма №2);
- звіт про фінансово-майновий стан (форма №3);
- звіт з праці;
- звіт про витрати на виробництво продукції, робіт, послуг;
- розрахунок нормативу власних оборотних коштів;
- розшифрування дебіторської та кредиторської заборгованості;
- звіт про наявність та рух основних фондів, амортизацію (знос)
- зведена таблиця основних показників;
- звіт про рух коштів в іноземній валюті;
- бізнес-план;
- матеріали маркетингових досліджень;
- висновки аудиторських перевірок;
- інша інформація.[17]

Фінансовий аналіз складається з підбору, групування і вивчення даних про фінансові ресурси підприємства і їх використання з метою мобілізації ресурсів, необхідних для виконання планових або проектних завдань і погашення фінансових зобов'язань в процесі господарської діяльності підприємства. При аналізі розглядаються питання формування і використання окремих видів фінансових ресурсів, їх розміщення у різні види матеріальних цінностей (активи), оцінки платоспроможності і фінансової стійкості підприємства, швидкості обіговості коштів. Фінансовий аналіз називають ще аналізом балансу.

В процесі аналізу стає зрозумілим:

- Платоспроможність як самого підприємства, так і його дебіторів;
- Забезпеченість власними обіговими коштами у відповідності з потребою в

них;

- Збереження коштів, причини зміни їх сум на протязі аналізованого періоду;

- Виконання плану прибутку і прибутковість фінансово-господарської діяльності підприємства;

- Стан запасів товарно-матеріальних цінностей і джерел їх утворення;

- Розміщення власних, залучених і спеціальних джерел коштів у вигляді активів;

- Забезпечення повернення кредитів і їх ефективне використання;

- Розрахункові відносини з дебіторами і кредиторами;

- Забезпеченість обігових коштів;

- Утворення і використання різних фондів;

- Збереження власних обігових коштів [11].

Окремому розгляду підлягає проблема залучення і використання довгострокових і короткострокових кредитів, направлення їх по цільовому призначенню, забезпеченість і повернення суд і позичок в обумовлені строки. При аналізі стану розрахунків виявляються причини і строки утворення кредиторської і дебіторської заборгованості, що приводить до перерозподілу коштів між підприємствами. Оскільки головна причина збільшення кредиторської заборгованості - зниження обіговості обігових коштів, детально вивчається стан запасів товарно-матеріальних цінностей по окремим типам і видам. Обчислюється сума вивільнених із обігу коштів внаслідок прискорення обіговості або додатково залучених в обіг коштів із-за повільного обігу. Перелік питань, що розглядається може змінюватись в залежності від багатьох факторів, в тому числі інтересів користувача аналітичною інформацією. В таблиці 2 наведена приблизна типологія задач, що розглядаються при фінансовому аналізі в залежності від кінцевого користувача

Стійкий фінансовий стан підприємства формується в процесі всієї його виробничо-господарської діяльності. Тому оцінку фінансового стану можна об'єктивно здійснити не через один, навіть найважливіший, показник, а тільки за

допомогою комплексу, системи показників, що детально й усебічно характеризують господарське становище підприємства [10].

Показники оцінки фінансового стану підприємства мають бути такими, щоб усі ті, хто пов'язаний із підприємством економічними відносинами, могли одержати відповідь на запитання, наскільки надійне підприємство як партнер у фінансовому відношенні, а отже, прийняти рішення про економічну доцільність продовження або встановлення таких відносин з підприємством. У кожного з партнерів підприємства -- акціонерів, банків, податкових адміністрацій -- свій критерій економічної доцільності. Тому й показники оцінки фінансового стану мають бути такими, щоб кожний партнер зміг зробити вибір, виходячи з власних інтересів.

Ясна річ, що в доброму фінансовому стані заінтересоване передовсім саме підприємство. Однак добрий фінансовий стан будь-якого підприємства формується в процесі його взаємовідносин із постачальниками, покупцями, акціонерами, банками та іншими юридичними і фізичними особами. З іншого боку, безпосередньо від підприємства залежить міра його економічної привабливості для всіх цих юридичних осіб, що завжди мають можливість вибору між багатьма підприємствами, спроможними задовольнити той самий економічний інтерес.

Залежно від мети та завдань аналізу в кожному конкретному випадку вибирають оптимальний саме для цього випадку комплекс показників та напрямків аналізу фінансового стану підприємства.

Слід підкреслити, що всі показники фінансового стану підприємства перебувають у взаємозв'язку та взаємозумовленості. Тому оцінити реальний фінансовий стан підприємства можна лише на підставі використання певного комплексу показників з урахуванням впливу різних факторів на відповідні показники.

Відтак необхідно систематично, детально і в динаміці аналізувати фінанси підприємства, оскільки від поліпшення фінансового стану підприємства залежить його економічна перспектива [16].

Розділ 2. Організація системи фінансового менеджменту на підприємстві ТОВ «Бееве»

2.1 Організація фінансової роботи на підприємстві ТОВ «Бееве»

Ефективність діяльності кожного підприємства багато в чому залежить від повної і своєчасної мобілізації фінансових ресурсів та правильного їх використання для забезпечення нормального процесу виробництва і розширення виробничих фондів. У цьому зв'язку для кожного підприємства важливу роль відіграє ефективна організація фінансової роботи.

планів економічного і соціального розвитку підприємств, контролю за їх цільовим та ефективним використанням.

До фінансової роботи на підприємстві ТОВ «Бееве» відносять:

- здійснення необхідних розрахунків, на основі яких вносить пропозиції керівництву підприємства щодо розподілу наявних фінансових ресурсів між виробничими підрозділами і функціональними службами;

- розробку поточних й оперативних фінансових планів та інших планових фінансових документів, пошук резервів збільшення прибутку та нагромадження інших фінансових ресурсів для забезпечення потреб підприємства в коштах на фінансування виробництва, капітальних вкладень, соціальних потреб;

- здійснення контролю за виконанням показників фінансового плану підрозділами і підприємством загалом, а також контролю за використанням фінансових ресурсів на непродуктивні витрати;

- оперативний контроль за надходженням грошових коштів від реалізації продукції (робіт, послуг), своєчасним розв'язанням претензій у сфері розрахунків з постачальниками і споживачами;

- забезпечення роботи щодо виконання фінансових зобов'язань підприємства перед бюджетом, своєчасне внесення податків та інших

(неподаткових) платежів перед бюджетними фондами, банками, постачальниками, робітниками та службовцями;

- вивчення стану фінансового ринку країни й регіону для планування й прийняття рішень в інвестиційній сфері.

Далі розглянемо схему управління фінансовою роботою на підприємстві ТОВ «Бєсєвє»

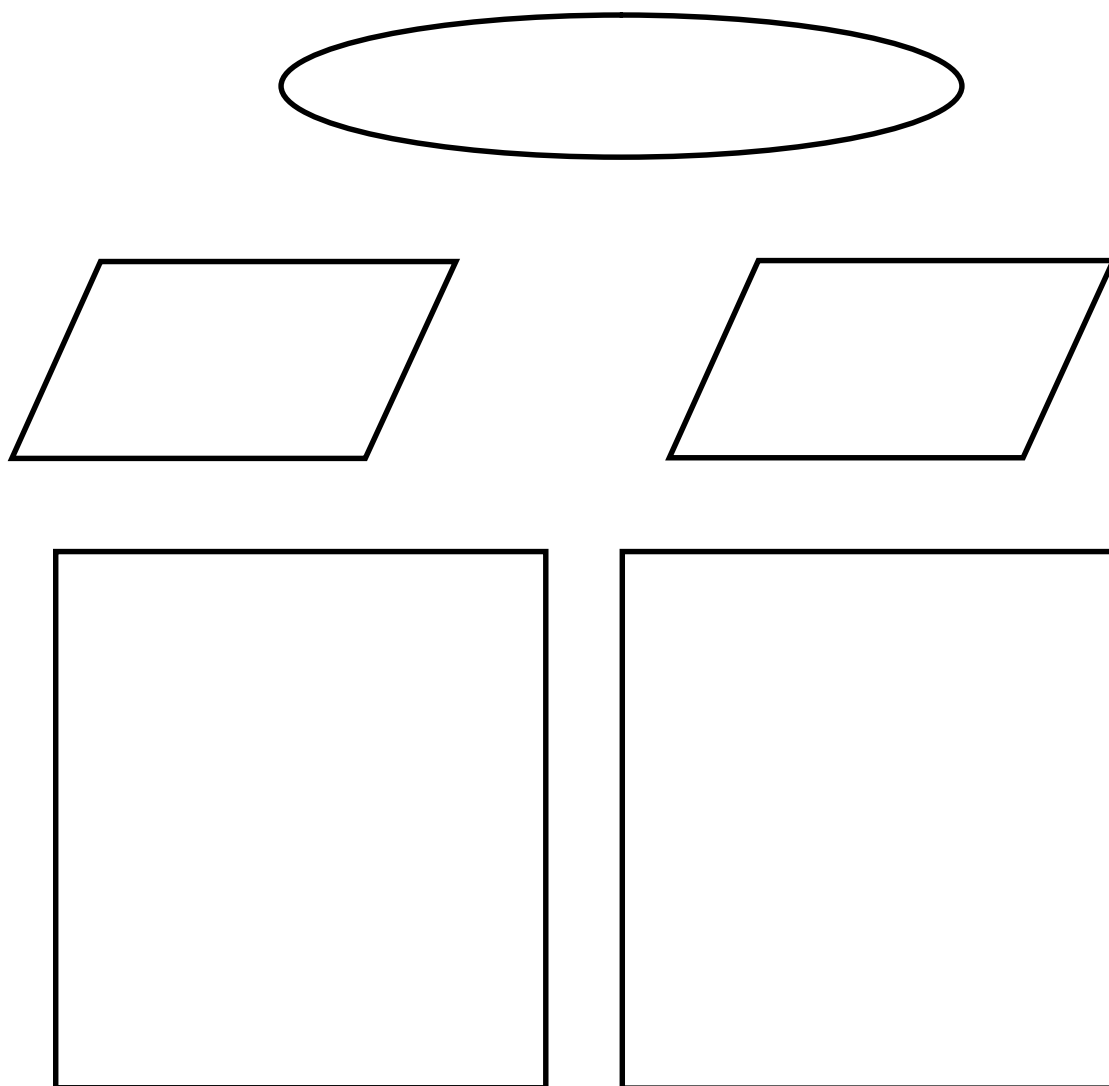

Схема управління фінансами на підприємстві ТОВ «Бєсєвє»

2.2 Динамічний аналіз ділової активності підприємства ТОВ «Бєєве»

Стабільність фінансового стану підприємства в умовах ринкової економіки обумовлена значною мірою його діловою активністю, що залежить від шпроти ринків збуту продукції, його ділової репутації, ступеня виконання плану за основними показниками господарської діяльності, рівня ефективності використання ресурсів і стабільності економічного зростання. Ділова

активність підприємства у фінансовому аспекті проявляється, насамперед, у швидкості обороту його коштів. Аналіз ділової активності полягає в дослідженні рівнів і динаміки різноманітних коефіцієнтів оборотності. Тож розглянемо показники ділової активності на прикладі підприємства ТОВ «Бєєве» в таб. 2.2.1

Таблиця 2.2.1

Показники ділової активності ТОВ «Бєєве»

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.	відхилення
1. Коефіцієнт оборотності активів	0,8	0,8	1,06	0,26
2. Коефіцієнт оборотності оборотних засобів;	0,6	0,5	0,5	-0,1
3. Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	9,8	7,8	47,3	37,5
4. Коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості	13,5	33,4	134,6	121,1
5. Коефіцієнт оборотності матеріальних запасів	1,2	0,9	1,4	0,2
6. Коефіцієнт оборотності основних засобів;	1,2	0,9	1,4	0,2
7. Коефіцієнт оборотності власного капіталу;	1,1	1,0	1,3	0,2

Розрахувавши показники ділової активності можна зробити висновок, що швидкість обороту сукупного капіталу підприємства ТОВ «Бєєве», в 2014року

порівняно з 2012роком. збільшилась на 0,26 що означає, збільшення кількості разів за аналізований період відбувається повний цикл виробництва й обіг, що приносить відповідний ефект у вигляді прибутку, або скільки грошових одиниць реалізованої продукції принесла кожна одиниця активів.

Зменшення швидкості обороту в 2014році порівняно з 2013роком на 0,1. Зменшення цього коефіцієнта свідчить про уповільнення обороту оборотних засобів

Оборотність дебіторської заборгованості за аналізований період збільшилась на 37,5. Як правило, чим вище цей показник, тим краще, тому що підприємство швидше одержує оплату по рахунках. З іншого боку, надання покупцям товарного кредиту є одним з інструментів стимулювання збуту, тому важливо знайти оптимальну тривалість кредитного періоду.

Оборотності кредиторської заборгованості також збільшується на 121,1, це означає розширення комерційного кредиту, наданого підприємству. Зростання коефіцієнта означає збільшення швидкості оплати заборгованості підприємства, зниження – ріст покупок у кредит.

Збільшення числа оборотів товарно-матеріальних запасів підприємства за аналізований період на 0,2. Чим вище показник оборотності матеріальних запасів, тим менше коштів зав'язано в цій найменш ліквідній статті оборотних активів, тим більш ліквідну структуру мають оборотні активи й тим стійкіше фінансове становище підприємства.

Збільшення ефективності використання основних засобів підприємства. А також збільшення ефективності використання власного капіталу підприємства. За аналізований період в 2014році порівняно з 2013роком на 0,2.

Збільшення даних показників ділової активності підприємства ТОВ «Беєве» є позитивним.

Далі проведемо динамічний аналіз показників ділової активності ТОВ «Беєве» з урахуванням інфляції. Тобто проведемо показники 2012р. та 2013р. до 2014р., при цьому показники 2014р. залишаються не змінними урахуванням інфляції. Розрахунок наведено в таб. 2.2.2

Таблиця 2.2.2

Приведені показники ділової активності ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
1. Коефіцієнт оборотності активів	1,05	0,99	1,06	0,01
2. Коефіцієнт оборотності оборотних засобів;	0,79	0,62	0,5	-0,29
3. Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	12,83	9,72	47,3	34,47
4. Коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості	17,67	41,63	134,6	117,03
5. Коефіцієнт оборотності матеріальних запасів	1,57	1,12	1,4	-0,17
6. Коефіцієнт оборотності основних засобів;	1,57	1,12	1,4	-0,17
7. Коефіцієнт оборотності власного капіталу;	1,44	1,25	1,3	-0,14
Інфляція	99,8 (-0,002)	100,5 (0,05)	124,9 (0,249)	×

Привівши показники ділової активності за 2012-2013р.р.з урахуванням інфляції ТОВ «Бєєве» можна констатувати, що незначний позитивний вплив мала інфляція на показники, 2014року до 2012року: оборотність активів а саме 0,01, оборотність оборотних засобів-0,29; оборотність дебіторської заборгованості 34,47, оборотність кредиторської заборгованості 117,03. Негативний вплив мала інфляція на оборотність матеріальних запасів на 0,17. Таке зниження свідчить про відносне збільшення виробничих запасів і незавершеного виробництва або про зниження попиту на готову продукцію.

Зниження оборотності основних засобів на 0,17 в 2014році порівняно з 2012роком означає зменшення ефективності використання основних засобів. А

також зниження оборотності власного капіталу в 2014році порівняно з 2012роком свідчить про неефективне використання власного капіталу.

Отже, інфляція мала незначний вплив на показники ділової активності ТОВ «Бєєве»

2.3 Динамічний аналіз платоспроможності підприємства ТОВ «Бєєве»

Однією з показників, характеризуючих фінансове становище підприємства, є його платоспроможність, тобто можливість готівкою грошовими ресурсами своєчасно погасити свої платіжні зобов'язання.

Платоспроможність надає позитивний вплив виконання виробничих планів і забезпечення потреб виробництва необхідними ресурсами. Тому платоспроможність як частину господарську діяльність спрямовано забезпечення планомірного надходження й витрачання грошових ресурсів, виконання розрахункової дисципліни, досягнення раціональних пропорцій власної родини та позикового капіталу і найефективнішого її використання.

Щоб вижити за умов ринкової економіки та недопущення банкрутства підприємства, треба знати, як управляти фінансами, якою повинна бути структура капіталу за складу і джерелам освіти.

Головна мета аналізу платоспроможності – своєчасно виявляти і усувати вади на фінансової складової діяльності і визначити резерви поліпшення платоспроможності. Тож розглянемо показники платоспроможності ТОВ «Бєєве»

Таблиця 2.3.1

Показники платоспроможності підприємства

Показники	2012р.	2013р.	2014р.	Відхилення
1.Грошова платоспроможність (Коефіцієнт абсолютної ліквідності)	2,8	0,1	0,5	-2,3
2.Розрахункова платоспроможність Коефіцієнт термінової(швидкої) ліквідності	1,0	1,9	3,7	2,7
3.Ліквідна платоспроможність (Коефіцієнт загальної ліквідності Коефіцієнт покриття)	4,0	7,5	14,6	10,6

* код рядка звітності до 2012 р.

** код рядка звітності з 2013 р.

Розрахувавши показники платоспроможності за аналізований період грошова платоспроможність підприємства ТОВ «Бєсве» в звітному році складає 0,5, що менше на 2,3 ніж у базисному. Хоча спостерігається зменшення даного показника, проте перевищує оптимальне значення, що є позитивним, тобто підприємство в короткостроковий термін здатне було погасити 50% поточної заборгованості, це вважається нормальним рівнем ліквідності.

Розрахункова платоспроможність даного підприємства з кожним роком збільшується, і в 2014 збільшилася на 2,7 порівняно з 2012роком на що мало вплив збільшення оборотних активів та зменшення поточних зобов'язань. Таке зростання показника показує збільшення платіжної можливості підприємства щодо погашення поточних зобов'язань за умови своєчасного здійснення розрахунків з дебіторами.

Ліквідна платоспроможність підприємства з кожним роком також збільшується, в 2014році становить 14,6, що на 10,6 більше ніж у 2012році, проте даний коефіцієнт набагато перевищує оптимальне значення, тобто дуже високий рівень. Це означає, що даному підприємству потрібен ретельний аналіз,

оскільки це може означати, що надлишкові фінанси перетворюються на зайві оборотні засоби. Останнє зумовлює погіршення показників ефективності використання активів. Крім того, залучення надлишкових фінансів може потребувати додаткових витрат на виплату процентів. Тому необхідно проаналізувати фінансову структуру підприємства для підтвердження (чи спростування) того, що підприємство, наприклад, має надто багато відносно дорогих фінансів (довгострокових кредитів і акціонерного капіталу) і недостатньо дешевих (короткострокових кредитів і позик).

Далі проведемо динамічний аналіз показників платоспроможності ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції. Тобто проведемо показники 2012р. та 2013р. до 2014р., при цьому показники 2014р. залишаються не змінними урахуванням інфляції. Розрахунок наведено в таб. 2.3.2

Таблиця 2.3.2

Приведені показники платоспроможності ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
1.Грошова платоспроможність (Коефіцієнт абсолютної ліквідності)	3,66	0,12	0,5	-3,16
Розрахункова платоспроможність ліквідності термінової(швидкої) Коефіцієнт	1,25	2,37	3,7	2,45
Ліквідна платоспроможність (Коефіцієнт загальної покриття)	5,24	9,35	14,6	9,36
Інфляція	99,8 (-0,002)	100,5 (0,05)	124,9 (0,249)	×

Привівши показники платоспроможності з урахуванням інфляції за аналізований період з 2012р. -2014р. ТОВ «Бєєве» можна стверджувати, що

інфляція мала позитивний вплив на показники платоспроможності, так як спостерігається збільшення.

2.4 Динамічний аналіз фінансової стійкості підприємства ТОВ «Бєєве»

Фінансова стійкість – це стан майна підприємства, що гарантує йому платоспроможність. Фінансова стійкість підприємства передбачає, що ресурси, вкладені в підприємницьку діяльність, повинні окупитись за рахунок грошових надходжень від господарювання, а отриманий прибуток забезпечувати самофінансування та незалежність підприємства від зовнішніх залучених джерел формування активів.

В основі забезпечення фінансової стійкості лежить рух його грошових коштів в узгоджених обсягах і в часі, що виступає як безперервний процес. Для кожного напрямку використання грошових фондів має бути відповідне джерело. В широкому розумінні активи фірми - це чисте використання коштів, а пасиви і власний капітал - чисті джерела.

Для забезпечення фінансової стійкості суб'єктів господарювання важливе значення має розподіл прибутку на дві частини. Перша - коли у формі податків та інших обов'язкових платежів він перераховується в Державний і місцевий бюджети. Друга - коли прибуток залишається в розпорядженні підприємства. Прибуток на його власні потреби розподіляється на капітальні вкладення по технічному переозброєнню й розширенню виробництва, примноженню власних обігових коштів, на матеріальне заохочення працівників, на соціально-культурні заходи й будівництво житла, об'єктів соціально-культурного й комунально-побутового призначення. Тож розглянемо показники фінансової стійкості на прикладі ТОВ «Бєєве»

Таблиця 2.4.1

Показники фінансової стійкості ТОВ «Бєсве»

Показники	2012 р.	2013р	2014р.	Відхилення
1.Коефіцієнт співвідношення власних і залучених коштів (<i>К-т фінансової стійкості</i>)	2,8	3,0	8,8	6
2.Коефіцієнт маневреності власного капіталу	0,4	0,4	0,5	0,1
3.Коефіцієнт структури довгострокових вкладень	0,3	0,3	0,1	0,2
4.Коефіцієнт забезпеченості запасів власними джерелами фінансування	1	1,2	1,3	0,2
5.Коефіцієнт стійкого фінансування	0,9	0,9	0,9	0
6.Коефіцієнт реальної вартості майна	0,7	0,7	0,8	0,1
7.Коефіцієнт автономії	0,7	0,8	0,9	0,2
8. Коефіцієнт фінансової залежності	1,4	1,3	1,1	0,2

* код рядка звітності до 2012 р.

** код рядка звітності з 2013 р.

Розрахунки фінансової стійкості ТОВ «Бєсве» за аналізований період з 2012р по 2014р. показали що коефіцієнт власних і залучених коштів з кожним роком збільшуються, але перевищують оптимальне значення коефіцієнта. Таке зростання даного показника свідчить про залежність підприємства від зовнішніх інвесторів та кредиторів. Тобто про зниження фінансової стійкості, що є не дуже позитивним для підприємства.

Коефіцієнт маневреності власного капіталу за аналізований період також збільшується, проте знаходиться в межах оптимального значення. Це означає

зростання частки власного капіталу, що використовується для фінансування поточної діяльності. Що в свою чергу характеризує зміну у фінансовому стані підприємства, оскільки свідчить про збільшення можливості вільно маневрувати власними коштами.

Коефіцієнт структури довгострокових вкладень даного підприємства ТОВ «Бееве» зменшується, і є менше оптимального значення, майже дорівнює нулю. Це є свідченням відсутності довгострокових кредитів і позик підприємства.

Коефіцієнт забезпеченості запасів власними джерелами фінансування за даний період збільшується і становить більше оптимального значення. Таке зростання свідчить про задовільний фінансовий стан, можливість проводити незалежну фінансову політику.

Коефіцієнт стійкого фінансування даного підприємства за останні 3 роки є стабільним і становить 0,9, що дорівнює оптимальному значенню. Це означає незмінну частку майна, яке фінансується за рахунок власних джерел, що є позитивним для підприємства.

Коефіцієнт реальної вартості майна становить 0,8, що дорівнює оптимальному значенню. Тобто досліджуване підприємство має високий рівень виробничого потенціалу, який збільшується протягом аналізованого періоду.

Коефіцієнт автономії підприємства з кожним роком зростає і є більше 50%. Даний показник характеризує частку власників підприємства в загальній сумі авансованих коштів. Що більше значення цього показника, то більшою, є фінансова стійкість підприємства і залежність його від кредиторів, тобто від зовнішніх джерел фінансування.

Коефіцієнт фінансової залежності з кожним роком зменшується. Це означає зменшення частки позикового капіталу у фінансуванні підприємства.

Таким чином дане підприємства ТОВ «Бееве» є фінансово стійким, може вільно маневрувати власними коштами, має задовільний фінансовий стан, можливість проводити незалежну фінансову політику, фінансується за рахунок стійких джерел, має високий рівень виробничого потенціалу і не залежить від кредиторів.

Далі проведемо динамічний аналіз показників фінансової стійкості ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції. Тобто проведемо показники 2012р. та 2013р. до 2014р., при цьому показники 2014р. залишаються не змінними урахуванням інфляції. Розрахунок наведено в таб. 2.4.2

Таблиця 2.4.2

Приведені показники фінансової стійкості ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
1.Коефіцієнт співвідношення власних і залучених коштів (К-т фінансової стійкості)	3,66	3,74	8,8	5,14
2.Коефіцієнт маневреності власного капіталу	0,52	0,5	0,5	-0,02
3.Коефіцієнт структури довгострокових вкладень	0,39	0,37	0,1	-0,29
4.Коефіцієнт забезпеченості запасів власними джерелами фінансування	1,31	1,57	1,3	- 0,01
5.Коефіцієнт стійкого фінансування	1,18	1,12	0,9	-0,28
6.Коефіцієнт реальної вартості майна	0,92	0,87	0,8	-0,21
7.Коефіцієнт автономії	0,92	0,99	0,9	-0,02
8. Коефіцієнт фінансової залежності	1,83	1,62	1,1	-0,73
Інфляція	99,8 (-0,002)	100,5 (0,05)	124,9 (0,249)	×

З проведених вище розрахунків показників фінансової стійкості з урахування інфляції підприємства ТОВ «Бєєве» можна зробити висновок, що інфляція негативно вплинула на фінансову стійкість, так як спостерігається зменшення даних показників

2.5 Динамічний аналіз балансу підприємства ТОВ «Бєєве»

Баланс підприємства - це віддзеркалення його фінансового стану на конкретний момент часу. Результати руху фінансових потоків фіксуються в структурі капіталу, розмірах цільових фондів і фінансових активів, нарахованій амортизації. Баланс становить найбільший інтерес для всіх користувачів фінансової інформації, оскільки саме він показує залежність підприємства від зовнішніх і позикових джерел фінансування, стан стосунків постачальниками і покупцями, напрямки інвестиційної діяльності підприємства та джерела його фінансування. Дані балансу свідчать про те, що має в своєму розпорядженні підприємство, скільки воно заборгувало постачальникам і кредиторам, яким є його власний капітал. Будь-яка господарська операція призводить до зміни балансу, і при нагоді його щоденного складання можна спостерігати залежність заходів, що проводяться, і фінансового стану. Балансом є зіставлення активів і пасивів підприємства, тобто грошових коштів і майна із зобов'язаннями підприємства щодо його власників і кредиторів.

В управлінні підприємством баланс є найважливішим інструментом вивчення і діагностики фінансової рівноваги, спостереження за потенційними факторами її порушення. За допомогою ліквідних засобів підприємство повинне гасити свої борги у встановлені терміни, а також підтримувати функціональну рівновагу між джерелами і зобов'язаннями, забезпечуючи стабільність перших і цільовий напрям других. Цю вимогу обумовлює наявність двох різних підходів у фінансовому аналізі: аналіз ліквідності та функціональний аналіз. В першому випадку як базою є традиційний бухгалтерський баланс, що відображає майновий стан підприємства на певний момент. В другому - функціональний баланс, що показує джерела отримання грошових коштів підприємства і напрямки їх використання в основній діяльності (поточній, інвестиційній, фінансовій).

Фінансовий аналіз балансу передбачає проведення горизонтального і вертикального аналізу основних фінансових показників підприємства.

Горизонтальний аналіз характеризує зміну показників за звітний період, вертикальний - питому вагу показників у загальному підсумку балансу. Динаміка показників на тимчасовому відрізку свідчить про зміни економічного потенціалу підприємства, його майнового і фінансового становища.

Фінансова рівновага в балансі показує, чи зможе підприємство виконати свої зобов'язання в строк, реалізувавши свої активи. Якщо такої можливості немає, то це означає припинення платежів і загрозу банкрутства. Очевидно, що підтримка фінансової рівноваги і зменшення ризику неплатежів вимагають певного співвідношення між мірою ліквідності активів і спроможністю повернення кредиторської заборгованості.

Проаналізуємо баланс підприємства ТОВ «Бєсєвє»

Таблиця 2.5.1

Аналіз балансу підприємства ТОВ «Бєсєвє»

Розділи балансу	2 013р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
Актив				
Необоротні активи	19879	2364	24432	4553
Оборотні активи	14729	12666	22108	7379
Витрати майбутніх періодів	-	-	-	-
Пасив				
Власний капітал	24656	26246	41639	16983
Довгострокові зобов'язання	6275	5105	3340	-2935
Поточні зобов'язання	3656	1679	1510	-2146
Доходи майбутніх періодів	-	-	-	-
Баланс	34608	33030	46489	11881

Порівнюючи баланс ТОВ «Бєсєвє» за аналізований період можна зробити такий висновок. Необоротні активи з кожним роком зростають в звітному році

порівняно з базисним становлять 24432 тис. грн., що свідчить про зміцнення матеріально технічної бази, про правильну технічну політику підприємства.

Оборотні активи також помірно збільшуються в 2014 році становлять 22108 тис. грн., що на 7379 тис. грн.. більше ніж у 2012 році. що є позитивним для підприємства так як відбувся ріст виробництва продукції.

Також спостерігається стрімке збільшення власного капіталу в звітному році 41639 тис. грн., що на 16983 тис. грн.. більше ніж у базисному.

Що стосується довгострокових зобов'язань, то відбувається зменшення в 2014 році порівняно з 2012 роком на 2935 тис. грн., і становлять 3340 тис. грн., що свідчить про меншу зовнішню залежність підприємства від кредиторів.

Поточні зобов'язання даного підприємства також зменшується на 2146 тис. грн., що означає зменшення короткострокових кредитів, кредиторської заборгованості поточні зобов'язання за розрахунками: одержаних авансів, з бюджету, з позабюджетних платежів, з оплати праці.

Отже, в цілому по господарству ТОВ «Беєве» баланс зростає на 11881 тис. грн., що свідчить про фінансову стабільність, збільшення власного капіталу, зростання ефективності виробництва продукції, про меншу залежність від зовнішніх кредиторів, інвесторів.

Далі проведемо динамічний аналіз балансу ТОВ «Беєве» з урахуванням інфляції. Тобто проведемо баланс 2012р. та 2013р. до 2014р., при цьому показники 2014р. залишаються не змінними урахуванням інфляції. Розрахунок наведено в таб. 2.5.2

Таблиця 2.5.2

Приведений баланс підприємства ТОВ «Бєєве»

Розділи балансу	2 013р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
Актив				
Неодоротні активи	25749	2917	24432	9692
Оборотні акттиви	19084	15629	22108	3024
Витрати майбутніх періодів	-	-	-	-
Пасив				
Власний капітал	31947	32387	41639	9692
Довгострпокові зобов'язання	8111	5042	3340	-4771
Поточні зобов'язання	4726	2067	1510	-3216
Доходи майбутніх періодів	-	-	-	-
Баланс	44734	40662	46489	1745
Інфляція	99,8 -0,002	100,5 (0,05)	124,9 (0,249)	×

З приведених вище розрахунків можна констатувати, що інфляція практично не мала вплив на структуру балансу ТОВ «Бєєве» за аналізований період. Так як спостерігається збільшення в звітному році порівняно з базисним суми балансу за рахунок зростання необоротних активів, оборотних активів, власного капіталу на 9692 тис.грн., 3024 тис.грн., та 9692 тис.грн відповідно. Також на збільшення мало вплив зменшення довгострокових та поточних зобов'язань на 4771 тис.грн та 3216тис. грн. відповідно.

2.6 Динамічний аналіз прибутковості підприємства ТОВ «Бєєве»

Прибуток є спонукальним мотивом і джерелом діяльності. Він приводить в рух всі виробничі фактори – капітал, працю, природні ресурси, підприємницькі здібності – для створення продукту, його наступної реалізації і отримання

прибутку. Прибутковість є основним критерієм оцінки виробничо- господарської діяльності кожного підприємства.

Прибуток – це частина чистого доходу, який безпосередньо одержують підприємства після реалізації продукції як винагороду за вкладений капітал і ризик підприємницької діяльності. Кількісно він становить різницю між сукупними доходами (після сплати податку на додану вартість, акцизного збору та інших відрахувань з виручки в бюджетні і не бюджетні фонди) і сукупними витратами звітного періоду. Обсяг прибутку, рівень рентабельності залежать від виробничої, постачальницької, маркетингової, інвестиційної і фінансової діяльності підприємства. Тому ці показники характеризують усі сторони господарської діяльності підприємства [5, с. 273].

Тож проведемо динамічний аналіз прибутку підприємства ТОВ «Бєєве» за 2012-2014р.р.

Таблиця 2.6.1

Прибуток підприємства ТОВ «Бєєве»

Показник	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
Валовий прибуток	5136	5016	15014	9878
Фінансові результати від операційної діяльності	3240	1873	15396	12156
Фінансові результати до оподаткування	3165	1590	15399	12234
Чистий прибуток	3165	1590	15399	12234

З вище наведеної таблиці показників прибутковості ТОВ «Бєєве» можна зробити висновок, що чистий прибуток підприємства зріс в звітному році порівняно з базисним на 12234тис. грн. Такому зростанню сприяло збільшення валового прибутку підприємства в 2014 році порівняно з 2012 роком на 9878 тис. грн., а також збільшення фінансових результатів від операційної діяльності та до оподаткування на 12156 тис. грн. та 12234 тис.грн. відповідно. Таке зростання прибутку підприємства свідчать про підвищення ефективності виробництва,

операційний прибуток, це свідчить про успішність його основної діяльності і про наявність можливостей для погашення відсотків за кредитами, фінансування інших видів діяльності, що не відноситься до операційної.

Далі проведемо динамічний аналіз прибутку ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції. Тобто проведемо показники прибутку 2012р. та 2013р. до 2014р., при цьому показники 2014р. залишаються не змінними урахуванням інфляції. Розрахунок наведено в таб. 2.6.2

Таблиця 2.6.2

Приведені показники прибутковості підприємства ТОВ «Бєєве»

Показник	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення
Валовий прибуток	6639	6190	15014	8375
Фінансові результати від операційної діяльності	4224	2311	15396	11172
Фінансові результати до оподаткування	4100	1962	15399	11299
Чистий прибуток	4100	1962	15399	11299
Інфляція	99,8 -0,002	100,5 (0,05)	124,9 (0,249)	×

З вище наведених розрахунків можна стверджувати на прибуток даного підприємства ТОВ «Бєєве» інфляція фактично не вплинула, так як спостерігається збільшення прибутку по всіх видах діяльності підприємства. Що є позитивним для підприємства.

2.7 Динамічний аналіз ймовірності банкрутства за п'яти факторною моделлю банкрутства Е. Альтмана

Найпоширеніші нині діагностики банкрутства запропонував у 1968 р. відомий американський вчений економіст, професор Нью-Йоркського університету Едвард Альтман – Z-моделі. Професор Е. Альтман застосовував прямий статистичний метод, який дозволив оцінювати вагу окремих розрахункових показників, вони були включені в модель як змінні. В своїх дослідженнях Альтман, як і Бівер, використовував дані стабільних фірм і компаній, які пізніше, протягом п'яти років, збанкрутіли.

Альтман використав методи дискримінантного аналізу для оцінки рівня комерційного ризику. Його ціллю було визначення можливостей використання моделі для диференціації підприємств, перед якими не стоїть загроза банкрутства, і компаній з високою ймовірністю майбутнього краху. Методологія заснована, перш за все, на кількісних показниках, а так звана фінансова філософія аналізується тільки частково, головним чином при розгляді спірних питань. Спочатку Альтман включив в свою модель 22 фінансових коефіцієнта (незалежних змінних), які пізніше скоротив до п'яти найбільш важливих.

Розрахуємо ймовірність банкрутства за даною моделлю Е Альтмана ТОВ «Беєве»

Таблиця 2.7.1

**Прогнозування ймовірності банкрутства за п'яти факторною моделлю
Е.Альтмана(станом на кінець року)**

Показники	Методика розрахунку	2012 р.	2013 р.	2014 р.
Частка власних оборотних коштів в активах (X_1)	Власний оборотний <u>капітал</u> Загальна вартість активів	0,7	0,8	0,9
Рентабельність активів розрахована з використанням нерозподіленого прибутку (X_2)	Нерозподілений прибуток (<u>непокритий збиток</u>) Загальна вартість активів	0,1	0,7	0,3
Рентабельність активів розрахована з використанням чистого прибутку (X_3)	Прибуток до виплати <u>процентів</u> Загальна вартість активів	0,1	0,05	0,3
Коефіцієнт покриття поточних зобов'язань власним капіталом (X_4)	Власний капітал (<u>ринкова вартість</u>) Поточні зобов'язання	42,1	15,6	27,6
Коефіцієнт трансформації (X_5)	<u>Чиста виручка</u> Загальна вартість активів	0,1	0,05	0,3
Z - показник	$1,2X_1 + 1,4X_2 + 3,3X_3 + 0,6X_4 + 1,0X_5$	26,67	11,515	19,35
Ймовірність банкрутства*		Дуже низька		

$Z < 1,8$ - ймовірність банкрутства дуже висока

$1,81 < Z < 2,7$ - ймовірність банкрутства висока

$2,71 < Z < 2,9$ - банкрутство можливе

$Z > 3$ - ймовірність банкрутства дуже низька

Проведений розрахунок ймовірності банкрутства за останні 3 роки підприємства ТОВ «Бєєве» згідно моделі Е. Альтмана дуже низька. Це свідчить, що ТОВ «Бєєве» добру платоспроможність, ділову активність, фінансову стабільність, та ліквідність, а також ефективну про ефективну діяльність на ринку.

Далі проведемо динамічний аналіз банкрутства ТОВ «Бєєве» з урахуванням інфляції. Тобто проведемо показники банкрутства 2012р. та 2013р.

до 2014р., при цьому показники 2014р. залишаються не змінними урахуванням інфляції. Розрахунок наведено в таб. 2.7.2

Таблиця 2.7.2

**Прогнозування ймовірності банкрутства за п'яти факторною моделлю
Е.Альтмана(станом на кінець року)**

Показники	Методика розрахунку	2012 р.	2013 р.	2014 р.
Частка власних оборотних коштів в активах (X_1)	Власний оборотний <u>капітал</u> Загальна вартість активів	0,9	0,9	0,9
Рентабельність активів розрахована з використанням нерозподіленого прибутку (X_2)	Нерозподілений прибуток (<u>непокритий збиток</u>) Загальна вартість активів	0,1	0,9	0,3
Рентабельність активів розрахована з використанням чистого прибутку (X_3)	Прибуток до виплати <u>процентів</u> Загальна вартість активів	0,1	0,06	0,3
Коефіцієнт покриття поточних зобов'язань власним капіталом (X_4)	Власний капітал (<u>ринкова вартість</u>) Поточні зобов'язання	54,5	19,2	27,6
Коефіцієнт трансформації (X_5)	<u>Чиста виручка</u> Загальна вартість активів	0,1	0,06	0,3
Z - показник	$1,2X_1 + 1,4X_2 + 3,3X_3 + 0,6X_4 + 1,0X_5$	34,55	14,2	19,35
Ймовірність банкрутства*		Дуже низька		
Інфляція		99,8 -0,002	100,5 (0,05)	124,9 (0,249)

З вище наведених розрахунків видно, що інфляція мала не значний вплив на ймовірність банкрутства підприємства ТОВ «Бееве», так як ймовірність банкрутства за останні 3 роки дуже низька.

Отже, з точки зору управління фінансами дане підприємство ТОВ «Бееве» характеризується ефективним управління фінансами, тобто створює достатній обсяг фінансових ресурсів, що є гарантом своєчасності розрахунків з

постачальниками, бюджетом та іншими ланками фінансової системи, подальшого економічного та соціального розвитку підприємства.

Одна з найважливіших характеристик фінансового стану підприємства ТОВ «Бєєве» забезпечення стабільності його діяльності в майбутньому. Вона пов'язана із загальною фінансовою структурою підприємства, його залежністю від кредиторів та інвесторів.

Обов'язковою умовою успішного функціонування системи управлінського контролю на підприємстві ТОВ «Бєєве» є реалізація принципу делегування завдань. Делегування вирішення завдань відноситься не тільки до управлінського контролю, але й до іншої функції менеджменту – мотивації.

Розділ 3. Шляхи удосконалення фінансової роботи з аналізу фінансового стану підприємства

Методика оцінки фінансового стану підприємства та розрахунок інтегральної оцінки передбачає реалізацію декількох етапів, а саме: визначення основних напрямів оцінки; вибір основних фінансових коефіцієнтів за кожним з аналітичних напрямів; розрахунок для кожного з коефіцієнтів нормативного значення; визначення вагомості окремих коефіцієнтів; формування узагальнюючих показників; розробку інтегральної оцінки фінансового стану підприємства.

Проведення діагностики за інтегральним показником фінансово-господарської діяльності дозволяє отримати досить вичерпну інформацію про фінансовий стан підприємства на даному етапі його розвитку та можливу динаміку у майбутньому. Інтегральна оцінка формується на основі опису досліджуваного об'єкта, який характеризується великою кількістю ознак, меншим числом інформативних показників.

Загалом при виділенні основних показників фінансового стану підприємства з усієї сукупності коефіцієнтів необхідно керуватись принципом максимальної інформативності та допустимої мультиколінеарності, а групувати коефіцієнти відповідно до певного аспекту діяльності підприємства, який вони дозволяють описати.

Отже, оцінити фінансовий стан підприємства пропонуємо шляхом розрахунку чотирьох груп показників, таких як: ліквідність та платоспроможність; ділова активність; фінансова стійкість; рентабельність.

Кожна група характеризує окремий аспект діяльності суб'єкта господарювання.

Інтерпретація таких груп показників оцінки фінансового стану наведена в таблиця 3.1.

Таблиця 3.1

Інтерпретація груп показників оцінки фінансового стану ТОВ «Бесве»

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.
1. Показники ліквідності та платоспроможності			
Коефіцієнт абсолютної ліквідності (Кабл)	0,3	0,1	0,5
Коефіцієнт поточної ліквідності (Кпл)	2,4	3,2	6,4
Коефіцієнт загальної ліквідності (Кзл)	4,02	7,5	14,6
Коефіцієнт власної платоспроможності (К впл)	3,02	6,5	13,6
2. Показники ділової активності			
Коефіцієнт оборотності активів (Коба)	0,8	0,8	1,06
Коефіцієнт оборотності запасів (Кобз)	5,01	3,1	1,07
Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості (Кодз)	9,8	7,8	47,3
Термін погашення дебіторської заборгованості (Кпдз)	0,1	0,1	0,02
Коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості (Кокз)	13,5	33,4	134,6
Термін погашення кредиторської заборгованості (Кпкз)	27	11	3
3. Показники фінансової стійкості			
Коефіцієнт фінансової незалежності (Кфнз)	0,7	0,8	0,9
Коефіцієнт фінансової залежності (Кфз)	1,4	1,3	8,1
Коефіцієнт співвідношення необоротних та оборотних активів (Кна/оа)	1,3	1,6	1,11
Коефіцієнт постійного активу (Кпа)	0,8	0,8	0,6
4. Показники рентабельності			
Рентабельність продажу (Рп)	0,12	0,07	0,36
Рентабельність активів (Ра)	0,1	0,05	0,33
Рентабельність власного капіталу (Рвк)	0,13	0,06	0,36
Рентабельність продукції (Рп-ї)	0,15	0,08	0,56

Як видно з таблиці 3.1 практично всі показники мають тенденцію до збільшення. Зростання показників ліквідності та платоспроможності означає здатність підприємства погашати поточну заборгованість, збільшення платіжної можливості підприємства, здатність підприємства забезпечити свої короткострокові зобов'язання з найбільше легко реалізованої частини активів,

Показники ділової активності показують збільшення ефективності використання основних засобів підприємства. А також збільшення ефективності використання власного капіталу підприємства.

Збільшення показників фінансової стійкості показують, що дане підприємство є фінансово стійким, може вільно маневрувати власними коштами, має задовільний фінансовий стан, можливість проводити незалежну фінансову політику, фінансується за рахунок стійких джерел, має високий рівень виробничого потенціалу і не залежить від кредиторів.

Показники рентабельності показують збільшення операційного прибутку, прибутку від звичайної діяльності, зростання величину прибутку від власного капіталу, прибутку від валового прибутку.

Отже, в цілому підприємство є ліквідним, платоспроможним, рентабельним, фінансово стійким.

Для проведення інтегральної оцінки фінансового стану підприємства пропонуємо сукупність показників фінансово-господарського стану підприємства поділити на дві групи: нормативні та тенденційні.

Доцільність такого поділу показників пояснюється зменшення міри фінансового ризику при визначенні рейтингу підприємства. Оскільки відповідність встановленим нормативам діяльності має бути першочерговою вимогою для оцінки фінансового стану, а динаміка тенденційних показників має бути похідною від нормованих значень.

Групування показників і визначення мінімально граничного значення за критеріями оцінки фінансового стану, визначеними експертним шляхом представлено в табл. 3.2.

Таблиця 3.2

Групування показників за критеріями оцінки фінансового стану (бальний метод)

Показник	Границі класів згідно з критеріями (бал)					
	1-й клас	2-й клас	3-й клас	4-й клас	5-й клас	6-й клас
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	Більше 0,25-156	0,2-126	0,15-106	0,1-86	0,05-46	0,04-06
Коефіцієнт поточної ліквідності	Більше 1,0-136	0,9-116	0,8-106	0,7-96	0,6-66	0,5-06
Коефіцієнт поточної ліквідності	Більше 2,0-136	(1,9-1,7) – (12-11)6	(1,6-1,4) – (10,5-7,5)6	(1,3-1,1) – (6-3)6	1,0-26	Менше 1-06
Коефіцієнт власної платоспроможності	Більше 1 – 156	(0,9-0,8) – (14-12)6	(0,7-0,5) – (11-8,5)6	(0,4-0,3) – (7-4)6	0,2-1,56	Менше 1-06
Коефіцієнт фінансової незалежності	Більше 0,6-126	(0,59-0,54) – (11-10)6	(0,53-0,43) – (9-7,4)6	(0,42-0,41) – (6,8-2,8)6	0,4-1,56	Менше 0,3-06
Коефіцієнт фінансової залежності	Більше 0,5-126	0,4-106	0,3-96	0,2-66	0,15-36	Менше 0,1-06
Коефіцієнт співвідношення мобільних та іммобільних активів (Кма/іма)	Більше 1,0-106	0,9-96	0,8-76	0,7-66	0,6-36	Менше 0,5-06
Коефіцієнт постійного активу (Кпа)	Більше 0,5-106	0,4-96	0,3-7	0,4-6	0,3-3	Менше 0,2-06
Мінімальне значення границі	1006	88-846	73,5-66,46	54,8-44,86	246	06

Графічна інтерпретація отриманих оцінок допомагає кращому сприйняттю і характеризує не тільки поточний фінансовий стан компанії, але і той стан, до якого варто прагнути. Проілюструємо розглянутий метод, використовуючи дані фінансової звітності великої групи компаній (ГК) виробничого спрямування.

На підставі даних форми 1 Баланс (Звіт про фінансовий стан) та форми 2 Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) розраховано показники ліквідності та платоспроможності (табл. 3.3).

Таблиця 3.3

**Показники ліквідності та платоспроможності ГК за 2012–2014 рр.
ТОВ «Бееве»**

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення		
				2013- 2012р.	2014- 2013р.	2014- 2012р.
Запаси тис. грн.	5877	7308	12456	1431	5148	6579
Дебіторська заборгованість за звітний період, тис. грн.	2689	3128	986	439	-2932	-1793
Грошові кошти та їх еквіваленти, тис. грн.	1130	90	778	-1040	688	-352
Оборотні активи, тис. грн.	14729	12666	22108	-2063	9442	7379
Поточні зобов'язання, тис.грн.	3656	1679	1510	-1977	-139	-2146
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,3	0,1	0,5	-0,2	0,4	0,2
Коефіцієнт поточної ліквідності	2,4	3,2	6,4	0,8	0,2	4
Коефіцієнт загальної ліквідності	4,02	7,5	14,6	3,48	7,1	12,8
Коефіцієнт власної платоспроможності	3,02	6,5	13,6	3,48	7,1	10,8

З таблиці 3.3 можна побачити, що найбільші значення показники ліквідності були у 2014 році, а у 2013 році, у 2012 році вони значно знизились. У 2014 році підвищились на такий рівень: абсолютна ліквідність - 0,5; поточна ліквідність – 6,4; загальна ліквідність – 14,6; власна платоспроможність 13,6. Такі результати свідчать про ліквідність та фінансову платоспроможність підприємства.

Також проаналізуємо показники фінансової стійкості підприємства в таблиці 3.4

Таблиця 3. 4

Показники фінансової стійкості ГК за 2012–2014 рр. ТОВ «Бесве»

Показники	2 012р.	2 013р.	2 014р.	Відхилення		
				2013- 2012р.	2014- 2013р.	2014- 2012р.
Необоротні активи, тис. грн.	13879	20364	24432	6483	4068	10553
Оборотні активи, тис. грн	14729	12666	22108	-2063	9442	7379
Власний капітал, тис. грн	24656	26246	41639	1590	15393	16983
Залучений капітал, тис. грн	6273	5105	3340	-1168	-1765	-2935
Сума балансу, тис. грн	34608	33030	46489	-1578	13459	11881
Коефіцієнт фінансової незалежності	0,7	0,8	0,9	0,1	0,1	0,2
Коефіцієнт фінансової залежності	1,4	1,3	8,1	-0,1	6,8	6,7
Коефіцієнт співвідношення мобільних до іммобільних активів	1,3	1,6	1,11	0,3	-0,49	-0,19
Коефіцієнт постійного активу	0,8	0,8	0,6	0	-0,2	-0,2

З таблиці 3.4 можна побачити Аналіз фінансової стійкості за 2012–2014 рр. показав, що протягом аналізованого періоду підприємство було фінансово стійким, оскільки показники фінансової незалежності були вище 0,5, що свідчить про достатність власних коштів; показники фінансової залежності – більше 1, що свідчить про можливість покриття залучених кошти за рахунок власних ресурсів; показники співвідношення мобільних до іммобільних активів – більше 1, свідчить достатність оборотних активів, що актуально для виробничого підприємства; показники постійного активу більше 0,5, що свідчить про фінансування власних ресурсів у розвиток підприємства. Для побудови діаграми індикаторів рівня оцінки фінансового стану визначено нормовані значення відповідних показників (табл. 3.5).

Таблиця 3. 5

**Вихідні дані для побудови діаграми індикаторів оцінки фінансового стану
ГК за 2014 р. ТОВ «Бєсве»**

Показники	Граничне значення показника		Граничне значення індекатора		Фактичне значення	
	критичне	нормальне	критичне	нормальне	показника	індикатора
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,04	0,25	0,16	1	0,5	3,13
Коефіцієнт поточної ліквідності	0,5	1	0,5	1	6,4	12,8
Коефіцієнт загальної ліквідності	0,9	2	0,45	1	14,6	32,44
Коефіцієнт власної платоспроможності	0,9	1	0,9	1	13,6	15,11
Коефіцієнт фінансової незалежності	0,2	0,6	0,33	1	0,9	2,73
Коефіцієнт фінансової залежності	0,1	0,5	0,2	1	8,1	40,5
Коефіцієнт співвідношення мобільних та іммобільних активів	0,5	1	0,5	1	1,11	2,28
Коефіцієнт постійного активу	0,5	0,5	0,3	1	0,6	2

Результати аналізу показали, що фактичні (2014року) показники абсолютної, поточної та загальної ліквідності мають значення 0,5;6,4;14,6; а нормальне їх значення 0,25; 1; 2; відповідно. Це означає, що підприємство є абсолютно ліквідним, оскільки фактичні результати значно перевищують їх нормальні значення.

Показники фінансової незалежності та залежності у 2014 році мали такі значення: 0,9; 8,1 а нормальне їх значення 0,6; 0,5 відповідно. Це означає, що підприємство повністю забезпечене власним капіталом і є фінансово незалежним, оскільки фактичні результати значно перевищують їх нормальні значення.

Графічно критичні, нормальні і фактичні значення наведено на діаграмі індикаторів оцінки фінансового стану ГК за 2014 рік.

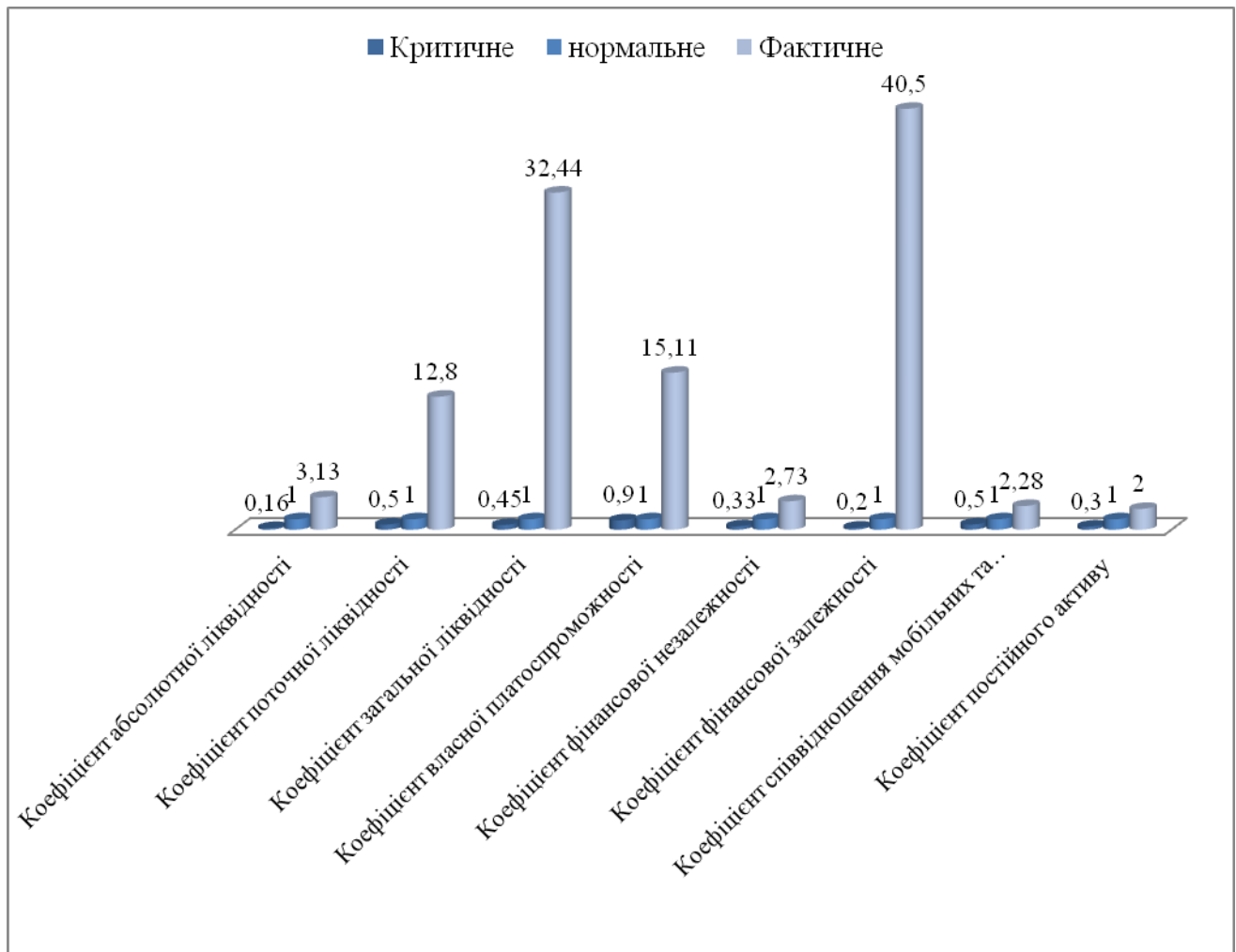

Рис. 3.1. Діаграма індикаторів оцінки фінансового стану ГК за 2014 рік ТОВ «Бесве»

Як видно із діаграми, ГК має дуже добрий фінансовий стан у 2013 рік, фактичні результати більші від критичних та нормованих, що їх майже не видно.

Отже, для інтерпретації інтегральної оцінки розмежуємо значення з використанням методом рейтингової оцінки. В основі визначення класу (рівня) фінансового стану лежать граничні значення показників (табл. 5) та їхній рейтинг.

Модель шкали, що включає показники ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості, подана у табл. 3.6

Таблиця 3.6

Шкала для оцінки фінансового стану компанії

Найменування показника	I клас	II клас	III клас
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	Більше 0,25	0,1	0,04
Коефіцієнт поточної ліквідності	Більше 1,0	0,7	0,5
Коефіцієнт загальної ліквідності	Більше 2,0	1,3-1,1	Менше 1
Коефіцієнт власної платоспроможності	Більше 1	0,4-0,3	Менше 1
Коефіцієнт фінансової незалежності	Більше 0,6	0,42-0,41	Менше 0,3
Коефіцієнт фінансової залежності	Більше 0,5	0,2	Менше 0,1
Коефіцієнт співвідношення мобільних та іммобільних активів	Більше 1,0	0,7	Менше 0,5
Коефіцієнт постійного активу	Більше 0,5	0,4	Менше 0,2

Загальна оцінка дається у балах, які визначаються як добутки рейтингу кожного показника на клас, а рейтинг кожного показника встановлюється в залежності від цілей дослідження і важливості показника для обраного напрямку дослідження

Таблиця 3.7

Інтегральна оцінка фінансового стану ГК за 2014 рік ТОВ «Бєєве»

Показники	Рейтинг показників	Фактичне значення показника	Клас	Бали
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	15	0,5	1	15
Коефіцієнт поточної ліквідності	13	6,4	1	13
Коефіцієнт загальної ліквідності	13	14,6	1	13
Коефіцієнт власної платоспроможності	15	13,6	1	15
Коефіцієнт фінансової незалежності	12	0,9	1	12
Коефіцієнт фінансової залежності	12	8,1	1	12
Коефіцієнт співвідношення мобільних та іммобільних активів	10	1,11	1	10
Коефіцієнт постійного активу	10	0,6	1	10
Інтегральна оцінка фінансового стану	100	×	×	100

В результаті аналітичних розрахунків видно, що інтегральна оцінка фінансового стану ГК за 2014 рік склала 100 балів, що відповідає I класу і дозволяє оцінити фінансовий стан компанії вище нормального, що свідчить про високий рівень показників ліквідності, платоспроможності і фінансової стійкості.

Хоча дане підприємство ТОВ «Бєєве» має задовільний фінансовий стан, проте для його подальшого ефективного функціонування в умовах конкурентного середовища актуальності набуває оптимізація збутової політики ТОВ «Бєєве». Підприємству необхідно активізувати політику в галузі маркетингу з метою просування своєї продукції, яка фактично за рахунок високої якості та ціни, нижчої від середньогалузевої є конкурентноспроможною. Важливими для вирішення є питання реклами, упаковки, випуску високоякісної сувенірної продукції, фірмова торгівля, стимулювання збуту різними шляхами. Правильний підхід до просування продукції виробників товарів дозволить збільшити реалізацію продукції, що створить реальні передумови для виходу підприємства з фінансово-економічної кризи.

Доцільно також звернути увагу на те, що для покращання свого фінансового становища виробники товарів та послуг повинні реалізовувати всю продукцію, що застоюється на складах. Для розширення ринків збуту підприємство може створити пункти роздрібної торгівлі. Це призведе до збільшення прибутку та збільшення оборотності капіталу. Впровадження цього проекту звичайно ж не вирішує існуючих фінансових проблем, але дозволить скоротити термін реалізації товару та прискорити розрахунки з кредиторами.

Конкурентоспроможність на ринку збуту можна досягти шляхом зниження собівартості продукції, за рахунок впровадження нової техніки, технологій, раціональнішого використання як матеріальних, та трудових ресурсів, зменшення питомої ваги постійних витрат в собівартості продукції, адже зниження собівартості продукції прямо пропорційно впливає на збільшення прибутку підприємства ТОВ «Бєєве».

Ще одним напрямом покращання фінансового стану підприємства ТОВ «Бєєве» є збільшення грошових коштів на розрахунковому рахунку підприємства, що збільшить коефіцієнта абсолютної ліквідності дозволить ТОВ «Бєєве брати довго- і короткострокові позики в банку для фінансування поточної діяльності, які видаються лише платоспроможним підприємствам, в яких коефіцієнт абсолютної ліквідності відповідає нормі. Збільшення грошових коштів можна забезпечити за рахунок реалізації зайвих виробничих і невиробничих фондів, здачі їх в оренду.

Наступним напрямом покращання фінансового стану підприємства ТОВ «Бєєве» може стати виробництво і розробка нових видів продукції, яка зацікавить споживачів, а також отримання ліцензій на виробництво «ходових» товарів, що дасть змогу стабілізувати і покращити фінансовий стан підприємства.

Фінансовий стан підприємства не може бути стійким, якщо воно не отримує прибутку у розмірах, що забезпечують необхідний приріст фінансових

ресурсів, спрямованих на зміцнення матеріально-технічної бази підприємства та їх соціальної сфери.

Інформація про фінансовий стан підприємства надзвичайно важлива для керівництва підприємства, такі для інвесторів. Тому заслуговує на увагу проблема що до інформаційного забезпечення підприємства. Достовірність даних про фінансовий стан підприємства є важливою умовою для прийняття правильних управлінських рішень.

Однією з причин кризового стану вітчизняних підприємств є неналежне виконання фінансовими службами покладених на них функцій, зокрема відсутність гнучкого фінансового планування та аналізу, управління ризиками та несвоєчасне виявлення фінансової нестабільності .

Фінансовий стан підприємства ТОВ «Бєєве» залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансово-господарської діяльності. На сам перед на фінансовий стан підприємства позитивно впливає безперебійний випуск реалізація високоякісної продукції.

Збалансованість досягається шляхом забезпечення оптимальних кількісних співвідношень між елементами загальної системи , які дозволяють їй гармонійно розвиватися. Тому економічна стійкість підприємства ТОВ «Бєєве» передбачає такий стан підприємства, за якого забезпечується максимально узгоджена взаємодія всіх його елементів. Пріоритетними та вагомими функціональними складовими є саме внутрішні чинники. Тому для оцінки економічної стійкості підприємств необхідно класифікувати її складові за функціональною ознакою, а саме: фінансова, виробнича, кадрова, маркетингова, інвестиційна та управлінська. Проте слід враховувати, що кожна із складових характеризується своїм переліком заходів, які сприяють їх стійкості [3].

Система заходів для підтримки економічної стійкості підприємства ТОВ «Бєєве» повинна передбачати:

- постійний моніторинг зовнішнього і внутрішнього станів ТОВ «Бєєве»;
- розробку заходів із зниження зовнішньої вразливості підприємства;

- розробку підготовчих планів при виникненні проблемних ситуацій, здійсненні попередніх заходів для їхнього забезпечення;

- впровадження планів практичних заходів при виникненні кризової ситуації, прийняття ризикових і нестандартних рішень у випадку відхилення розвитку ситуації;

- координацію дій всіх учасників і контроль за виконанням заходів та їхніми результатами.

Так, якщо моніторингом виявлено недостатній рівень фінансової стійкості підприємства ТОВ «Беєве», то можна реалізувати такі дії:

- оптимізація руху фінансових ресурсів підприємства і врегулювання фінансових відносин, які виникають під час розрахункових відносин між господарюючими суб'єктами з метою ефективного їхнього розподілу;

- розробка стійкої фінансової стратегії підприємства ТОВ «Беєве»;

- розробка проектів перспективних і поточних фінансових планів, прогнозних балансів та бюджетних коштів;

- розрахунок прогнозних значень реалізації продукції (планів продажів) і планів капіталовкладень, собівартості продукції тощо;

- визначення джерел фінансування господарської діяльності, а також бюджетне фінансування, довго- та короткострокове кредитування тощо ;

- координація фінансових підрозділів підприємства ТОВ «Беєве» [1].

Саме за рахунок стійкої фінансової складової підприємства ТОВ « Беєве» спроможне вкладати кошти у розробку нових товарів (послуг) , освоювати нові ринки збуту шляхом демпінгу, забезпечувати або сприяти забезпеченню маркетингової стійкості підприємства, розвивати нові напрями діяльності, підтримувати інвестиційну стійкість, і, маючи висококваліфікований персонал, забезпечувати кадрову стійкість підприємства ТОВ «Беєве», ефективний процес управління. Отже, фінансова складова вважається провідною та вирішальною, оскільки в ринкових умовах господарювання фінанси є рушійною силою будь-якої економічної системи.

Важливим об'єктом регулювання, відповідно до моніторингу, є виробнича стійкість підприємства ТОВ «Бєєве». З огляду на складність виробничих відносин на підприємстві та різноманітність виконуваних ним функцій його стійкість визначається багатьма внутрішніми та зовнішніми чинниками, кожен з яких впливає на постачання та відновлення якісного, конкурентоспроможного продукту. Управління виробничим процесом через виробничий менеджмент найуспішніше здійснюється завдяки гнучким планам, правильному використанню елементів виробничої системи та дієвого контролю над усіма видами діяльності підприємств. Основними кінцевими цілями у забезпеченні стійкого виробничого процесу є: оптимальний обсяг продажів, якість виготовленої продукції, задоволення споживача, одержання прибутку, зміцнення іміджу підприємства, постійний контакт із клієнтами, після продажне обслуговування. Саме постійний контроль за підвищенням ефективності виробництва і ресурсним забезпеченням може гарантувати виконання основних цілей виробничого процесу підприємства ТОВ «Бєєве» та його стійкості[1] .

Досягнення економічної стійкості підприємства можливе лише за умови використання елементів сучасного менеджменту, своєчасної реакції на зміни зовнішнього середовища та стратегічного бачення майбутнього стану підприємства ТОВ «Бєєве».

Висновок

Важливою передумовою ефективного функціонування підприємств є розробка дієвого управлінського механізму для найповнішої мобілізації та раціонального використання фінансових ресурсів суб'єктів господарювання. Оптимізація процесів формування й використання фінансових ресурсів залежить від системи управління, адже базові механізми їх ефективного функціонування потребують комплексного вирішення зазначених проблем.

Здійснені дослідження шляхів покращання фінансового стану підприємства дозволяють зробити висновки щодо основних напрямів покращення фінансового стану підприємства та формування його фінансової стратегії.

Удосконалення фінансово роботи на підприємстві доцільно здійснювати за такими напрямками: системний і постійний фінансовий аналіз їх діяльності; організацію обігових активів відповідно до існуючих вимог з метою оптимізації фінансового стану; впровадження управлінського обліку і на цій підставі оптимізацію витрат підприємства; оптимізацію розподілу виручки і вибір найефективнішої дивідендної політики; більш широке впровадження комерційного кредиту з метою оптимізації джерел грошових коштів; застосування лізингових операцій з метою розвитку виробництва; впровадження сучасної системи управління грошовими потоками; розробка і реалізація стратегічної фінансової політики підприємства.

Побудова ефективної системи управління фінансовими ресурсами під час кризових явищ неможлива без розробки фінансової стратегії та її адаптації відповідно до змін зовнішнього середовища. Шляхи реалізації завдань управління фінансовими ресурсами мають визначатися фінансовою політикою підприємства залежно від конкретних умов та особливостей діяльності кожного суб'єкта господарювання. Нестабільна ринкова ситуація демонструє неспроможність багатьох підприємств ефективно управляти фінансовими ресурсами, в наслідок чого нераціональна фінансова стратегія негативно впливає

на фінансові показники підприємства та робить його збитковим. Такі проблеми можуть торкатися як суб'єктів малого та середнього бізнесу, так і представників великих організацій, адже управління фінансовими ресурсами є основною складовою діяльності господарської одиниці при виході на ринок та для забезпечення конкурентоспроможності кожного підприємства окремо.

Список використаної літератури

1. Арєф'єва О.В. Економічна стійкість підприємства: сутність, складові та заходи з її забезпечення/ О.В.Арєф'єва,Д.М. Городинська // Актуальні проблеми економіки.—2012.—№8(86.)—С.83—90.
2. Гончаренко О.М. Методичні аспекти оптимального управління стійкістю підприємства / О.М. Гончаренко // Вісник соціально-економічних досліджень. Збірник наукових праць Одеського державного економічного університету. – 2010. – № 39. – С. 39–43.
3. Бердар М. М. Управління процесом формування і використання фінансових ресурсів підприємства [Текст] / Наукова публікація М. М. Бердар // Актуальні проблеми економіки. - 2011. - №5. - С.133-138.
4. Бугай В.З. Аналіз та оцінка фінансової стійкості підприємства / В. З. Бугай, В. М. Омельченко//Державатарегіони.—2010.—№1.—С.34—39.
5. Ващенко Л.О. Оцінка методичного забезпечення аналізу фінансового стану підприємств / Л.О. Ващенко // Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2013. – № 1. – С. 97–100.
6. Калашнікова т. В.Фінансовий стан підприємства: суть та оцінка [Текст] / Т. В. Калашнікова // Економіка і ме-неджмент. – 2011. – № 3. – С.
7. Кириченко К. т. Аналіз діяльності підприємств в умовах світової фінансово-економічної кризи [Текст] / К. Т. Кириченко // Економіка, фінанси, право. – 2012. – № 8. – С. 18 – 2
8. Колодізєв О. В. Теоретичні аспекти управління економічною стійкістю підприємства /О. Колодізєв, К .Нужний// Галицький економічний вісник 2013.— №1(16).—С.53—59.
9. Лахтіонова Л.А. Фінансовий аналіз суб'єктів господарювання [Текст] / монографія // Л.А. Лахтіонова. - К. : КНЕУ, 2013. - 387 с.
10. Поддєрьогін. Фінанси підприємств: Підручник [Текст] / Під ред. А. М. Поддєрьогіна // - 2-ге вид., перероб. і доп. - К. : КНЕУ, 2012. - 384с.

11. Приймак І. Управління ризиком втрати фінансової стійкості підприємства в умовах невизначеності зовнішнього середовища. [Текст] / Наукова публікація. Формування ринкової економіки в Україні. // Вип. 19. С. 2010. 413–419
12. Терещенко О. О. Антикризове фінансове управління на підприємстві [Текст] / Монографія О. О. Терещенко // - К.: КНЕУ, 2011. - 268 с.
13. Чопко Н. Діагностика стану фінансового забезпечення розвитку підприємства. [Текст] / Наукова публікація. Формування ринкової економіки в Україні// Вип. 19. С. 2013. С. 503-506
14. Методичні рекомендації з аналізу і оцінки фінансового стану підприємств [Елек-тронний ресурс]. Затверджено Централь-ною спілкою споживчих товариств України від 28.07. 2012 р. – Режим доступу <http://zakon.nau.ua/doc/?code=n0005626-06>.
15. Мороз О. В.Фінансова діагностика у системі анти-кризового управління на підприємствах : монографія [Текст] / О. В. Мороз, О. А. Сметанюк. – Вінниця : Універсум, 2010. – 163 с.
16. Обущак Т. А. Сутність фінансового стану підприємства /Т.А.Обущак / / Актуальні проблеми економіки.—2013—№9.—С.92—98,
17. Павленко О. І. Вдосконалення механізму оцінки фінансового стану підприємства / О.І. Павленко // Бізнес-навігатор. Науково-виробничий журнал. – 2010. – № 2 (19). – С. 72–78.
18. Розробка заходів щодо удосконалення антикризо-вого управління підприємством // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bestreferat.ru/referat-187387.html>.
19. Руда Р.В. Аналіз фінансового стану підприємств та його значення в сучасних умовах / Р.В. Руда // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2011. – № 3 (7). – С. 54-59.
20. Фінансова стійкість підприємств [Текст] / А. Д. Шеремет // Економіка АПК. – 2013. – № 1. – С. 35 – 38.